

vaage over, at, som i dette Tilfælde, Afgiften bliver sat ikke for højt, og særlig, da der skal være et Forholdstal til Stede mellem de to konkurrerende Arter af Virksomhed, at Forholdstallet da bliver det rette. Nu indrømmer den ærede Minister, at man almindeligvis anser en Registerton, i Dampskib for at være tre Gange saa meget værd i Nytte, som i et Sejlskib. Men det er Bruttoberægning. Jeg anførte dette ikke som sikkert, for det kan vanskelig nogen gøre, men jeg tror at turde sige, at den almindelige Opfattelse i Kredse, hvor man giver sig af med Statsøkonomi, Socialøkonomi, der tror jeg, man er enig om at sige, at Netto-Nyttetvirkningen af en Registerton er fem Gange saa stor ved Dampskibe som ved Sejlskibe. Jeg tror, det er rigtigt; men det vil den ærede Minister kunne skaffe Oplysning om lige saa vel som jeg. Og jeg skal der fremhæve et, og det er, at selv om man tidligere ikke har sat Forholdet saa stor, er det pjenlykt, at Udviklingen gaar hen imod at gøre Forholdstallet større og større, idet Dampskibene blive mægtigere og mægtigere baade med Hensyn til Bæreevne og med Hensyn til Fart, saa man tør vel nok paastaa, at i Tidernes Løb vil dette Forholdstal tiltage. Jeg tror derfor, det er rigtigt, naar jeg siger over for den ærede Minister, der jo har Ansvaret for denne Lov, at med den bedste Vilje fra begge Sider, baade fra den ærede Ministers Side og fra Udvalgets Side, har man søgt at komme til det rette Forholdstal. Men jeg tror, at man har grebet fejl, og at man til Dels kan søge Beviset ikke alene i de Eksempler, jeg har tilsendt mig at fremdrage, men ogsaa deri, at disse Eksempler stadfæstes ved det faktiske Forhold, at medens man for to Aar siden mente, at Konsularafgiften skulde indbringe 140,000 Kr., viser det sig, at den højterede Minister selv beregner for det kommende Aar 170,000 Kr.

Men siger den ærede Minister, man kan ikke gaa hen og begrunde sin Opfattelse paa de enkelte fremdragne Eksempler. Deri er jeg fuldt enig med den ærede Minister, Eksempler bevise intet, og det kunde ikke falde mig ind at ville bevise det aller mindste med Eksempler. Men jeg mener, de kunne støtte en Opfattelse, og det er kun det, jeg har søgt at gøre. Den Bevisførelse, jeg har

søgt at anvende for vort Lovforslags Berettigelse, ligger i Beregningen af Tonnagens Nyttevirkning og i Formodningen om, at man for to Aar siden har set fejl paa denne. Men jeg søger ved Siden heraf at støtte min Bevisførelse ved Eksempler, og jeg tilføjer, lige som da jeg først havde Ordet, at disse Eksemplers Betydning vil sikkert kunne faas styrket ved at indfalde Oplysninger fra alle eksisterende Sejlskibsrederier i Landet — og efter de Ord, vi hørte fra den ærede Minister, tør jeg vel tro, at saakendt det skulde vise sig, at alle Sejlskibsrederier i Landet ville kunne ved Udbrug af deres Regnskaber bevise Rigtigheden ikke alene af mine Eksempler, men ogsaa af min Argumentation, vil den ærede Minister ogsaa se velvilligt paa dette lille Lovforslag. Jeg skal fuldt indrømme, at det er tidligt at forandre en Lov, efter knap to Aars Eksistens, men hvis man straks og hurtigt ser, at den paa en vis Maade virker mindre heldigt end forudsat, og end det har været den ærede Ministers og vor Mening, at den skulde virke, kan jeg ikke tro andet, end at han ogsaa vil være tilfreds ved at kunne medvirke til at forandre dette Forhold, især da det angaar en saa vigtig Ting som vor Skibsfart paa de oversøiske Farvande. Min ærede Medforslagsstiller fremkom med en Digers Ord om de Dankes Vej til Ros og Magt. Jeg tilstaar, at jeg er ikke fuldt saa poetisk anlagt, og jeg har ikke stor Tillid til den Magt, vi skulle vinde paa Havet, men derimod har jeg stor Tillid til den Ros, vi kunne vinde paa Havet, thi det er sikkert, at vor Sømandsstand altid har været og forhaabentlig altid vil vedblive at være blandt de bedste og dygtigste, der fare paa Havet. Men naar det er Tilfældet, bør vi ogsaa støtte den og det — som jeg tillod mig at sige før — saa meget mere, som vi have særlige Betingelser her i Landet for at kunne udnytte Sejlskibsfarten og den Blads, der er tilovers for den paa Verdenshavet ved Siden af Dampskibsfarten, og særlig Interesse har det, naar vi se hen til de udstrakte Kyster, vi have, at vi der kunne vedligeholde en dygtig Sømandsstand, og det gøre vi bedst ved saa meget som muligt at støtte vor Sejlskibsfart i Sammenligning med Dampskibsfarten, thi denne skal nok udvikle sig af